

Όταν άνοιξα τὰ μάτια μου, συνειδητοποίησα ὅτι βρίσκομαι νύχτα μέσα σὲ ἕνα τρένο πού ἔτρεχε μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα. Πῶς βρέθηκα ἐκεῖ; Πού πήγαινα; Πού ἔπρεπε νὰ κατεβῶ; Ἄγνωστο! Ἐξω ἦταν πυκνὸ σκοτάδι. Τὸ μόνο πού μπόρεσα νὰ διακρίνω, καθὼς περνοῦσα -

σκευές σου! Δὲν ξέρεις ποῦ καὶ πότε θὰ κατεβείς!».

Μεσάνυχτα μέσα στὸ τρένο...

Αὐτὸς εἶμαι... Αὐτὸς εἶσαι... Αὐτοὶ εἶμαστε... Αὐτὴ εἶναι ἡ ζωὴ μας.

Ἦρθαμε ξαφνικὰ στὴ ζωὴ χωρὶς νὰ

Μεσάνυχτα στὸ τρένο...

με ἀστραπιαῖα, ἦταν ἡ ὥρα στὸ με γάλορο λόι ἐνὸς σταθμοῦ: 12 παρὰ 5 λεπτά! Πλησίαζαν μεσάνυχτα!

Οἱ ἀπορίες μὲ ἔπνιγαν. Ἐπρεπε νὰ μάθω: Πῶς βρέθηκα ἐκεῖ; Πού πάω; Πού καὶ πότε ἔπρεπε νὰ κατεβῶ; Τί ὑποχρεῶ σεις εἶχα σ' αὐτὸ τὸ μυστηριώδες ταξίδι; Αὐτὰ τὰ βασανιστικὰ καὶ ἀφόρητα γιὰ μέ νὰ ἐρωτήματα ἔπρεπε νὰ βροῦν τὸ συντομότερο τὴν ἀπάντηση.

Ἐριξα ἕνα βλέμμα στοὺς συνταξιδιώτες μου... Ὅλοι σχεδὸν ἦταν ἀνέμελοι... Κουβέντιαζαν, ἀστειευόντουσαν, γελοῦσαν, δι ασκέδαζαν...πολλοὶ κοιμόντουσαν βαθιά. Ἀποφάσισα ὡστόσο νὰ τοὺς ἐνοχλήσω:

—Ξέρετε;

Μερικοὶ σήκωσαν ἀδιάφορα καὶ βαριεστημένα τοὺς ὤμους τους, οἱ περισσότεροὶ μὲ κοίταξαν περίεργα... ἕνας - δυὸ μου ἀποκρίθηκαν:

—Καὶ τί σὲ νοιάζει; Καλὰ δὲν εἶσαι ἐδῶ; Κάτσε, διάβασε, παίξε... κοιμήσου...

Ἡ ἀπάντησή τους, ἡ ἀδιαφορία τῶν πολλῶν μὲ πάγωσε...

Μόνο ἕνα γεροντάκι χωμένο σὲ μιὰ γωνίτσα μου ψιθύρισε: «Ἐτοίμασε τίς ἀπο-

τὸ καταλάβουμε, χωρὶς νὰ ἐρωτηθοῦμε. Βρεθήκαμε σ' αὐτὸν τὸν κόσμο. Γιατί; Ποιὸς τὸ ἀποφάσισε; Μὲ ποιὸ σκοπὸ; Πού κατευθυνόμαστε;

Τὸ τρένο τῆς ζωῆς κινεῖται μὲ ταχύτητα ἀστραπιαῖα! Χθὲς παίζαμε μωρὰ, σήμερα παλεύουμε ὠριμοὶ μὲ τὰ ἀτέλειωτα προβλήματα τῆς ζωῆς... αὔριο...

Αὔριο κάποια στιγμή θὰ κατεβούμε ἀπὸ τὸ τρένο... Οἱ συνεπιβάτες μας θὰ συνεχίσουν τὸ ταξίδι μέχρι κάποιον ἀπὸ τοὺς ἐπόμενους σταθμοὺς... ἐμεῖς ὁμως θὰ ἔχουμε ἤδη ἀποβίβαστεῖ...

Καὶ τότε...

Τότε θὰ εἶναι ἤδη ἀργὰ γιὰ ὀτιδὴ ποτε...

Ἄς ξαναγυρίσουμε στὰ τρία ἐρωτήματα. Τὸ πρῶτο εἶναι: Πῶς βρεθήκαμε στὸ τρένο τῆς ζωῆς;

Πῶς; Ἰδοὺ! «Ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου» (Ἐφ. α' 4)· μᾶς διάλεξε ὁ Θεὸς πρὶν ἀκόμη δημιουργηθεῖ ὁ κόσμος! Δὲν εἴμαστε χθεσινοί, δὲν εἴμαστε βλαστοὶ τύχης καὶ χημικῶν διεργασιῶν. Εἴμαστε ἀρχαιότεροι ἀπὸ τὸν κόσμο ὅλο, παιδιὰ μιᾶς ἀγάπης ὑπέρχρονης, ἀκατάλυτης, παντοτινῆς. Πρὶν ὑπάρξει ὁ κόσμος, πρὶν δημιουργηθεῖ ὁ χώρος,

προτού ξεκινήσει ο χρόνος... εμείς ύπηρχαμε. Ύπηρχαμε στο νου του Θεού, στη σκέψη του Δημιουργού μας. Σε παραπάνω από 13,5 δισεκατομμύρια χρόνια υπολογίζουν οι επιστήμονες την ηλικία του σύμπαντος. Τότε, λένε, ξεκίνησε ο κόσμος και άρ γότερα οι γαλαξίες, τα άστέρια, οι πλανήτες.

Εμείς όμως, ο καθένας από μας, ύπηρχε ήδη μέσα στη σκέψη του Θεού. Κι αυτό που τότε ήταν άπλωσ σχέδιο και σκέψη, έχει γίνει τώρα πραγματικότητα. Τώρα υπάρχουμε... Τρέχουμε στο ταχύτατο τρένο της ζωής. Γιατί, με ποιο σκοπό, που κατευθυνόμαστε;

Αυτό είναι το δεύτερο σημαντικό ερώτημά μας.

Μεσάνυχτα στο τρένο της ζωής! Και είναι τραγικό, είναι η χειρότερη φρίκη να μη γνωρίζεις κανείς που πάει, ποιός είναι ο σκοπός, το νόημα της ζωής του. Ένας επιβάτης στο τρένο που δεν ξέρει που πάει είναι κάτι αδιανόητο, μιὰ τρέλα! Κι ένας ταξιδιώτης της ζωής χωρίς γνώση του προορισμού του, τί είναι; Δεν αποτελεί φαινόμενο παραλογισμού; Ο πιστός όμως γνωρίζει. Τί γνωρίζει; Γνωρίζει ότι τέλος και σκοπός του ταξιδιού αυτού στο τρένο της ζωής είναι να βρεθεί στο πατρικό του σπίτι, στο παλάτι του Πατέρα του, του Δημιουργού του, στη Βασιλεία των

εὐλογημένη του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Το τρίτο μας ερώτημα είναι άναμε νόμο και έπιβεβλημένο:

Ποιές λοιπόν είναι οι υποχρεώσεις μας; «Έτοίμασε τις άποσκευές σου!», ήταν ή σοφή συμβουλή του γέροντα, όπως την παραθέσαμε στην άρχή του κειμένου μας. «Έτοίμασε τις άποσκευές σου! Δεν ξέρεις που και πότε θα κατεβείς!».

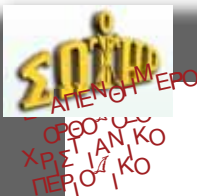
«Συσκευαζόμεθα προς την άνω ζωήν», λέει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος: έτοιμάζω τις άποσκευές μου για την αιωνιότητα! Έτοίμασε τις άποσκευές σου, έπιναλαμ βάνουμε και έμεις εδώ. Κοίταξε καλά. Τί έχεις μέσα στις βαλίτσες σου; Ποιός είναι ο τρόπος της ζωής σου, ποιά τα έργα σου; Τί έχω; Τί έχουμε, αλήθεια; Μή τί είναι γεμάτες οι άποσκευές της ζωής μας; Περιέχουν κάτι πολύτιμο; Ή μόνο άπλυτα, που ντρεπόμαστε να τα φανερώσουμε στα μάτια των άλλων; «Συνετός και μυαλωμένος άνθρωπος είναι εκείνος που άντελήφθη καλώς ότι υπάρχει τέρμα της παρούσης ζωής και σπεύδει και αυτός να θέσει τέρμα εις τα σφάλματα και έλαττώματά του» (Γέρων Παΐσιος).

Μέσα στο τρένο της ζωής...

Πρός τον τελικό προορισμό...

Μέ τις άποσκευές στο χέρι...

Είσαι έτοιμος να κατεβείς;

Ίδιοκτήτης: Αδελφότης Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ» Σ.Α. - Ισαύρων 42 - 114 72 ΑΘΗΝΑΙ.

Τηλέφωνο Διευθύνσεως: 210.3622108. Αριθμός κλήσεως F ΑΧ: 210.3621286.

Εκδότης: Γεώργιος Λ. Καφούρος - Ισαύρων 42 - 114 72 ΑΘΗΝΑΙ.

Διευθυντής Συντάξεως: Νικόλαος Π. Βασιλειάδης - Ισαύρων 42 - 114 72 ΑΘΗΝΑΙ.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Γεώργιος Λ. Καφούρος - Ισαύρων 42 - 114 72 ΑΘΗΝΑΙ.

Τύπος «ΣΩΤΗΡΟΣ» - Ισαύρων 42 - 114 72 ΑΘΗΝΑΙ.

Τιμή φύλλου: Εύρώ 0,50.

Έτήσια συνδρομή: Εύρώ 12. Κύπρου: Εύρώ 20. Εξωτερικού: Εύρώ 35.

Ή έτήσια συνδρομή των 12 ευρώ άποστέλλεται με ταχυδρομική έπιταγή στο Γραφείο του Περιοδικού, Ισαύρων 42, 114 72 ΑΘΗΝΑΙ (τηλ. 210.3608533), ή καταβάλλεται στα παρακάτω Γραφεία - Παραρτήματά μας, όπου διατίθενται και τα βιβλία των εκδόσεών μας:

- ΑΘΗΝΩΝ: Σόλωνος 100 (106 80 ΑΘΗΝΑΙ). Τηλ. 210.3624349. F ax 210.3637108.
- ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Φίλωνος 34α (185 31 ΠΕΙΡΑΙΑΣ). Τηλ. και F ax 210. 4179022.
- ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Πλατεία Αγίας Σοφίας 6 (546 22 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ). Τηλ. 2310.272739. F ax 2310.272736.
- ΠΑΤΡΩΝ: Γούναρη 45 (262 21 ΠΑΤΡΑΙ). Τηλ. και F ax 2610.278993.
- ΚΥΠΡΟΥ: Ελλαδός 115 (3041 ΛΕΜΕΣΟΣ). Τηλ. 25.355081. F ax 25.820343.